

میدون و سوفیا

چرا مسئولان از سرِ مازیداند؟

پوریا عالمی

● نماینده مردم زنجان در مجلس گفته: «با توجه به شرایط موجود، مطالبه نان باکیفیت از نانویان بی‌انصافی است.»

با همین فرمان مطالبه ماشین باکیفیت از سایا و ایران‌خودرو بی‌انصافی است!

همچنین مطالبه تصمیم‌های باکیفیت از دولت و مجلس بی‌انصافی است.

توقع بهداشت و درمان باکیفیت و ارزان هم از جامعه پزشکی و وزارت بهداشت بی‌انصافی است.

مطالبه آموزش به‌دردیخور و باکیفیت هم از آموزش‌وپروش بی‌انصافی است.

مطالبه کتاب و هنر و فرهنگ باکیفیت هم از تولیدکنندگان و هنرمندان بی‌انصافی است.

مطالبه آثار بی‌سانسور هم از وزارت ارشاد و ادارات متبوعش بی‌انصافی است.

خلاصه الان دیگر به جایی رسیدیم که مردم اگر چیزی بگویند بی‌انصافی است، اما اگر مسئولان سرشان با زانویشان پالتی بزند عین شایسته‌سالاری است.

این‌طور که ما متوجه شدیم، الان همه‌چیز تقصیر مردم است و از طرفی مردم هم بی‌انصاف هستند و می‌گویند این چه وضعش است؟ درواقع مسئولان مملکت یک‌طوری حرف می‌زنند انکار خوشی زده زیر دل ما که اعتراض می‌کنیم.

ازهمین‌رو ما از مسئولان تقاضا داریم حالا که مردم این‌قدر بی‌انصاف هستند، مسئولان برای اینکه مردم قدر مسئولان را بدانند، ول کنند و بروند پی کارشان! هرچقدر هم مردم بعدا خواهش و التماس کردند برگردند. واقعا حیف شماها نیست یا این مردم بی‌انصاف؟ ول کنید باباجان. واقعا ما قدر شما مسئولان را نمی‌دانیم و بی‌انصاف هستیم. چرا بهتان برنمی‌خورد؟

چه‌کار کنیم؟

جمع‌بندی

سوفیا... عشقم... تو بی‌انصاف هستی که از من توقع زندگی خوب، رفتار خوب، تفکر خوب و هر چیز خوب دیگری داری. همینی هم که هست از سرت زیاد است.

عاشق از سر زیاد تو؛ میدون دوم

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۲۶ آبان ۱۳۹۷ • ۹ ربیع‌الاول ۱۴۴۰ • ۱۷ نوامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۲۹۳ • ۱۶ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۱۶ • اذان صبح فردا ۵:۱۶ • طلوع آفتاب ۶:۴۳

روزنفرها

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

آتجل بولیگان

آزمایش سلاح جدید کره شمالی در آستانه دیدار احتمالی ترامپ و کیم جونگ اون

فریدون مجلسی

تخصیص روزی در تقویم جهانی برای «مدارا» ممکن است برای برخی عجیب یا اغراق‌آمیز به نظر آید. شاید برایشان مانند آن باشد که روزی را، آن هم در تقویم جهانی، به «نیکوکاری»، «خوش‌اخلاقی»، «شکبیایی» یا سایر صفات پسندیده تخصیص دهند. درباره صفات نیکو از بدو تولد در خانواده و دبستان و کتاب‌های درسی و اخلاقی و رسانه‌ها به اندازه کافی اندرز داده می‌شود و تصور نمی‌شود تخصیص «روزی جهانی» به‌ترویج بیشتر آن‌گونه صفات حمیده کمک کند، اما آنچه مدارایی را که «در تقویم جهانی» آمده است از مدارای موضوع اخلاقیات متعارف فردی متمایز می‌کند، «بار مهم سیاسی» آن است. منظور از مدارای سیاسی امری است که بودنش می‌تواند جوامع مدنی را در نیل به اهداف غایی آزادی، برابری و عدالت اجتماعی در قالب دموکراسی یاری کند و نبودش می‌تواند جوامع را از همه آن ارزش‌های عالی سیاسی تهی کند. شاید توسل به مصادفای سیاسی بهتر بتواند به اهمیت موضوع و درک بهتر آن کمک کند. چند روز پیش مراسم صدمین‌سال پایان‌یافتن جنگ جهانی اول با حضور سران کشورهایی که در آن جنگ به‌عنوان متحد یا خصم شرکت داشتند برگزار شد؛ جنگی که مطابق آمار تاریخی، ۱۰ میلیون تلفات نظامی و نزدیک به هفت میلیون تلفات غیرنظامی یا مدنی برجای گذاشت که چنین فاجعه‌ای در تاریخ جهان بی‌ماند بود. در این ارقام آمارهای تلفات کشورهایی که به‌طور غیرمستقیم از آن جنگ آسیب دیدند، مانند ایران، وارد نشده است؛ تلفاتی که خصوصا در سال‌های ۱۹۱۷ تا ۱۹۲۰ بر اثر کمبود مواد غذایی و وبا و خصوصا آنفلوآنزایی که از روسیه به ایران رسید، در کشوری با جمعیت کمتر از ۱۰ میلیون نفر، به تخمین سر به ۵۰۰ هزار تا یک میلیون نفر زد که به عبارت دیگر پنج تا ۱۰ درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌داد. طرف‌های اصلی جنگ اول که از بالکان آغاز شد، آلمان، اتریش-هنگری، ایتالیا و عثمانی از یک‌سو و بریتانیا، فرانسه،

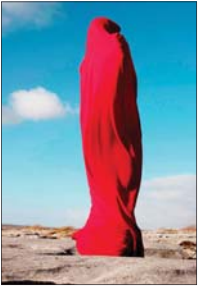
دور دنیا

زیر ۳۰ساله‌های شجاع

به مانند هر سال فوربس فهرست افراد زیر ۳۰ سال موفق را منتشر کرده است. فهرست حاوی شجاع‌ترین کارآفرین‌ها در آمریکا و کاناداست که نام ۶۰۰ نفر در ۲۰ صنعت در آن آمده که از بین هزاران نفر انتخاب شده‌اند. این افراد در رسته‌های مختلفی از اقتصاد، هنر، ورزش، خلاقیّت، کارآفرینی و... انتخاب شده‌اند. در این فهرست نام ۹ نفر از تیم المپیک آمریکا و افراد دیگری که توانسته‌اند با ایده‌ای کوچک تغییراتی بزرگ را به وجود آورند، به چشم می‌خورد. هدف نشریه فوربس ثبت‌نام این افراد زیر ۳۰ سال کارآفرین پرسروداست؛ کسانی که توانسته‌اند کارهایی مانند ایجاد شیر بدون گاز، کامیون‌های بدون راننده و... را خلق کنند. اسامی در یک فرایند سه‌مرحله‌ای انتخاب شده که بر دانش و اقتدار جامعه گسترده خبرنگاران ماهر و کارشناس همکار فوربس متکی است. درنهایت مجموعه‌ای از ریسک‌پذیرترین افراد است که توانسته‌اند تجارت قدیمی را تغییر بزرگ دهند. در این میان بخشی از مهاجران نیز در این فهرست جا دارند. آن هم در زمانه‌ای که ترامپ بیشترین مخالفت را با حضور مهاجران دارد. ستون‌نویس فوربس درباره این مهاجران موفق می‌نویسد که این مهاجران پیش از آمدن به آمریکا نیز بزرگ بوده‌اند و کاری بزرگ کرده‌اند. در این مطلب نوشته شده است: «شما نیازی به آمدن به آمریکا ندارید تا یک نام تجاری، یک شرکت و... را در آمریکا ایجاد کنید. نزدیک به ۲۰ درصد از اسامی زیر ۳۰ سال فوربس از مهاجران هستند. در این فهرست، ما انتخاب کردیم تا ۳۰ مهاجر جنگجوی زیر ۳۰ سال را برجسته کنیم. این فهرست کسانی است که در آمریکا متولد نشده بودند و کار بزرگ خود را انجام داده‌اند و قبل از اینکه کشور خودشان را عوض کنند، بزرگ بودند. موفقیت آنها از ریشه‌های خارجی‌شان است، از پذیرش آنها برای تعریف هویت و دستاوردهای آمریکایی خود است. کامیلا کابلیو، کاپیتان آمریکایی ۲۱ ساله کوبایی را در این فهرست می‌بینید. او در بالای نمودار قرار گرفته است، درحالی‌که در شرق آتلانتا نیمی از قلبش در هاوانا است».

زیر آسمان‌های جهان

فرصتی برای زنان

زن آفریقا، از جیووانی سارد.

پاریس فوتوی امسال فرصتی بود که در کنار توجه به مسائل مهم عکاسی، درباره جایگاه زنان نیز سخن گفته شود. بزرگ‌ترین اتفاق هنری عکاسی که از ۹ نوامبر در نمایشگاه بزرگی در پاریس با ۱۸۰ گالری آغاز شده و به مباحث زنان نیز توجه ویژه‌ای داشته است. پاریس فوتو هنوز گوشه‌چشمی به آثار کلاسیک دارد و مجموعه‌داران در آن به دنبال آثار قدیمی هستند و با قیمت‌های بالا خریداری می‌کنند، درحالی‌که طبق تحلیل نیویورک‌تایمز با مرور آثار هشت عکاس می‌توان دریافت عکاسی به کجا می‌رود؛ آثاری که حتی برای خلق آنها از دوربین هم استفاده نشده است، اما توجه به زنان عکاس نیز زیاد آسان نبوده و ۲۲ سال طول کشیده است، اما نمایشگاه امسال را می‌توان نقطه عطفی برای عکاسان زن دانست. فلورانس بورژوازی، مدیر هنری این اتفاق، می‌گوید: «حدود ۶۰ درصد از دانشجویان مدارس هنر، زن هستند، درحالی‌که در موزه‌های ما تنها ۲۰ درصد از آثار زنان قرار دارد. دولت فرانسه اکنون این را درک کرده است». با توجه به این سیاست، او و کارگردان هنری، کریستوف ویسن، اصرار داشتند که امسال، گالری‌هایی را برای زنان عکاس شناخته‌شده در نظر بگیرند. از سال ۱۸۶۸ تا امروز، صدها اثر برجسته خلق شده است. دهه ۱۹۷۰ یک دهه استثنائی بود که توسط عکاسان فمینیست مورد توجه قرار گرفت. از بین عکاسان حاضر در این نمایشگاه شاید نام جیمز نچوی که سال‌ها پیش سفری به ایران داشته برای ما آشنا باشد؛ او که به جنگ و فقر توجه ویژه دارد و این‌بار غرقه‌ای مجزا برای آثار ۲۰ سال اخیرش در نظر گرفته شده است. عکاسان ایرانی نیز در این گردهمایی بزرگ تخصصی حضور دارند.

پشت تاریخ

چرا مدارا؟

احساسات شدید ناسیونالیستی و فاشیستی در قالب پیراهن‌سیاهان حزب سومکا با اعتقادات برتری‌جویانه پان‌ایرانیستی بوده و هم‌زمان شاهد بوده‌ام که چگونه آنان با پیراهن‌سفیدان حزب توده که مجوز به اعتقادات قاطع اشتراکی با نظم و التزام به نسخه استالینی همراه با چماق بودند یا حتی برخی افراطیون سازمان‌یافته مجوز به همین‌گونه ابزار، در مقابیل یکدیگر به‌جای «مدارا» به منطق چماق و زدوخورد و حتی ترور متوسل می‌شدند و هنوز هم وارثان آن پندارهای باخته تحمل یا «مدارای» لازم برای قائل‌شدن آزادی‌اندیشه و عقاید متفاوت دیگران را ندارند.

وقتی هرگونه نسخه ایدئولوژیک خود را حق مطلق و شیوه خود را شیوه الزام‌برتر بدانند و «مدارا» نسبت به وجود و نقشی برای هیچ تفکر دیگری را برنتابند، ناچار نخست برای حذف مزاحمان و مخالفان به شیوه‌های خشن متوسل می‌شود و سپس حلقه محاصره را نسبت به «دیگران» یعنی کسانی که آنان را از خود ندانند یا متفاوت و دارای افکار مشکوک بدانند تنگ‌تر می‌کند و تدریجا حلقه معتمدان و محرم‌ها نیز تنگ‌تر می‌شود و بهره‌مندی آنان از حقوق انحصاری اقتصادی و سیاسی مشروع جلوه می‌کند. به‌این‌ترتیب عدم «مدارا» شیوه‌های هیتلری و استالینی را در قالب حکومت پلیسی بیش‌ازپیش و یکدیگر شبیه و یکسان می‌کند. در هر دو جنگ جهانی ناسیونالیسم آلمانی با «عدم مدارا» هیچانی فاشیستی پدید آورد که میلیون‌ها آلمانی و فرانسوی و دیگران را قربانی کرد. در شوروی «عدم مدارای استالینی» بیش از همه از ملت خود قربانی گرفت. اکنون عدم مدارای «ترامپی» جنگ‌های دیگری را در جهان دامن می‌زند. این است که کشورهای اروپایی، از جمله روسیه با تجربه خونینی که دارند، نمی‌خواهند بار دیگر در دام برتری‌جویی‌های ترامپی بروند.

ناسیونالیسم مورد اشاره مگرون اشاره به این دارد که برتری‌جویی‌های منعکس در شعارهای ترامپی یا در هر جای جویی‌ها فرصت و مکانی برای «مدارا» با افکار دیگر قائل نیست، به فاشیسم منجر می‌شود. درحالی‌که پاتریوتیسم با پذیرش «مدارا» ضمن اینکه هیچ‌کس را از خود برتر نمی‌داند، خودش را نیز برتر از هیچ‌کس نمی‌داند و نمی‌تواند به فاشیسم تن دهد. روز جهانی مدارا را پاس داریم.

سؤال‌هایی برای پرسیدن

کودکان، تجاوز، شوشتر

کاربران شبکه‌های اجتماعی در چند روز گذشته به‌شدت درباره ماجرای تجاوز کودکان در شوشتر نگران و آشفته بودند. آنان با هشتک #تجاوز_به_کودکان_شوشتر هرکدام از منظری به این ماجرای دلخراش پرداخته‌اند. این مطلب گزارشی از مطالبی است که در این مدت منتشر شده که به نظر می‌رسد مسئولان باید با شیوه برنامه‌ریزی‌شده‌تری با این مسائل روبه‌رو شوند. به‌خصوص که اینک با توجه به گسترش وسایل ارتباط جمعی امکان دانستن و آگاهی از ماجراهای این‌چنینی افزایش یافته است و دیگر نمی‌توان با پنهان‌کاری یا کنترل رسانه‌های رسمی از دانستن این اتفاقات جلوگیری کرد. در این میان می‌توان واکنش‌ها و علامت‌سؤال‌ها را در پنج موضوع دسته‌بندی کرد.

۱- از منظر رسانه‌ای: خبرگزاری ایرنا هفته پیش به نقل از نیروی انتظامی اطلاع داده است که عواملان انتشار فیلم‌های بورن در شوشتر دستگیر شده‌اند. اما وقتی اعتراض‌ها افزایش یافت، پلیس اعلام کرد که فرد متجاوز همان فرد منتشرکننده است. در این میان سؤال بسیاری از کاربران این است که چرا اطلاعات کامل در همان هفته پیش داده نشده است؟

۲- اما مهم‌ترین نکته در این میان، انتشار عکس‌ها و فیلم‌های این اتفاق از سوی برخی کاربران مطرح بود. هرچند تویتر و اینستاگرام تمام پست‌های شامل عکس و فیلم را به‌سرعت حذف کردند، اما این نکته مهمی است تا افراد در جریان قرار گیرند که نباید این‌گونه عکس‌ها را به دلیل ازبین‌بردن حقوق کودک منتشر کنند.

۳- مانند همیشه بحث مقصر‌بودن در این اتفاق‌ها مطرح شده است؟ برخی خود کودکان مورد تجاوز قرارگرفته را مقصر اصلی دانسته که کاربران زیادی به آنان انتقاد داشته‌اند. یکی از کاربران عکسی از نمایشگاه لباس قربانیان تجاوز منتشر کرده است که سال‌ها پیش در یکی از کشورهای جهان برگزار شد تا نشان داده شود پوشش نقشی اساسی در تجاوز ندارد. از نظر این کاربر «فقط لباس آن نوزاد خودش گویای همه‌چیز است».

۴- بحث برخورد با این مسائل نیز جزء واکنش‌هایی بود که کاربران به‌شدت دغدغه آن را داشتند. این سؤال که باید این مسائل را مطرح کرد؟ به چه کسانی باید مراجعه کرد؟ کودک باید با چه کسانی این مشکلاتش را مطرح کند؟ برخی از پدر و مادرها دچار ترس و نگرانی شده بودند که این اتفاق اگر برای کودکانشان رخ دهد هیچ پناهگاهی وجود ندارد. آنها حتی از به‌دنیا‌آوردن فرزندانشان هم ابراز پشیمانی کرده‌اند. عده دیگری هم برخورد‌های حذفی مسئولان، چه در آموزش‌وپروورش و چه در نهادهای دیگر را مورد سؤال قرار داده بودند و پرسیده بودند اینکه اگر اتفاقی شبیه ماجرای ناظم مدرسه معین بیفتد که خانواده‌ها به دلیل بیان ماجرا مورد سؤال قرار گرفتند، چه می‌شود؟ برخی هم پرسیده بودند که اگر با چنین اتفاقی روبه‌رو شوند باید به چه مراجعه کنند؟ چه کسانی از آنها حمایت می‌کنند؟ چه رفتاری باید با کودکانشان داشته باشند؟ و... این سؤال‌ها هربار با چنین ماجراهایی مطرح می‌شود، چراکه این‌گونه ماجرا‌ها هنوز در سراسر جهان همانند تابویی می‌ماند که افراد با آن درگیر هستند.

۵- ماجراهایی این‌گونه به‌شدت نیاز به مراقبت‌های پس از اتفاق دارد که در این میان نقش آموزش‌وپروورش و نهادهای حامی پررنگ است. کاربران درخواست این‌گونه حمایت‌ها را داشتند.

۶- بحث پیشگیری از این اتفاقات و نقش آموزش، اقتصاد خانواده‌ها، وظایف مسئولان، وظایف نهادهای مختلف و... همه از سوی کاربران مطرح شد؛ کاربرانی که معتقد بودند آموزش حداقل یک ساعت در هفته برای همه کودکان در مدارس ضروری است. اینکه خانواده‌ها چه از نظر اقتصادی و چه از نظر فرهنگی باید در جریان باشند که چگونه رفتار کنند تا این حوادث رخ ندهد نیز از دیگر دل‌نگرانی‌های کاربران و سؤالاتی بود که مطرح می‌شد.

۷- بحث برخورد با متجاوز که به نظر می‌رسد یک فرد پدوفیلی است که یک‌بار نیز بازداشت شده، در نظرات کاربران مطرح بود. عده‌ای درخواست اعدام این فرد را داشتند و برخی دیگر نیز درخواست درمان و در نهایت مانند تمام اتفاقات و حوادثی که این روزها در شبکه‌های اجتماعی رخ می‌دهد، برخی معتقد بودند این مسئله برای گمراه‌کردن مسائل اقتصادی موجود در کشور است. برخی دیگر معتقد بودند این مسائل فقط با هدف برهم‌زن آرامش روانی جامعه مطرح می‌شود.